

излѣ на земь-тѣ отеднажъ, потопила бы цѣлы градове, села, люде и животны. Нъ Господь нарядилъ тѣхъ работѣ инакъ: вода-та ся рѣся отъ облаци-ты, като прѣзъ рѣшето, на малкы капчици дѣждь, или замръзнува, та пада на снѣгъ.

3.

Вода-та развесели ливады и нивы, и послѣ просмуче въ земь-тѣ. Въ земь-тѣ тя ся събира капка по капкѣ на малкы струичкы. Струичка прилѣпа при струичкѣ, и ето ти земе да извира отъ земь-тѣ студенъ изворъ. Изворъ-тъ извира и тече по земь-тѣ на вадици. Вадица-та прокопава маткѣ въ земь-тѣ и тече, шюпти по дребно камъне; срѣщне ся съ другѣ вадицѣ, сбереся съ неѣ и текѣтъ заедно. Така си вѣрвятъ заедно, по пѣтя съ тѣхъ ся събира третя, четвърта и пята дружка.... Глядашь! веке доста голѣма рѣка тече по зелены брѣгове! Рѣка-та пои човѣци и животны, развеселява растения по ливады, кара воденици, носи салове и малкы черници; а въ хладны ѣ воды веке играѣтъ веселы рыбици, съ лѣскавы луспици.

4.

Рѣка-та тече, срѣщася съ другѣ — събиратся двѣ-ты и текѣтъ заедно. На пѣтя имъ съ тѣхъ ся събира третя, четвърта.... И ето ти голѣма рѣка, съ